

מ"ת 13937/07/17 - מדינת ישראל נגד סלים אלווג (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
מ"ת 13937-07-17 מדינת ישראל נ' אלווג(עציר)
לפני כבוד השופטת שוש שטרית
המבקשת
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד דוד ז'נבה
נגד
המשיב
סלים אלווג (עציר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד אפרת צרפתי

26 יולי 2017

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום הכולל שלושה אישומים. באישומים הראשון והשני מיוחסות לו עבירות של סחר בסמים, קשירת קשר לביצוע פשע והסתייעות ברכב לביצוע עבירה. באישום השלישי מיוחסות למשיב עבירות של תיווך לסם מסוכן וקשירת קשר לביצוע פשע.

על פי העובדות באישום הראשון, לאחר משא ומתן שהתנהל בין סוכן משטרה סמוי לבין המשיב ואחד בשם עיאדה, התבצעה עסקת סמים במהלכה מכר המשיב לסוכן 10 פלטות חשיש ועוד שתי פלטות חשיש מסוג 2015 וזו בתמורה ל-26,500 ₪.

על פי העובדות באישום השני, מכר המשיב בצוותא חדא עם עיאדה לסוכן הסמוי 12 פלטות של סמים מסוג חשיש תמורת 26,500 ₪.

על פי העובדות באישום השלישי, תיווך המשיב בין הסוכן לבין עיאדה בעסקה למכירת סם מסוג קוקאין במשקל של 5.0140 גרם נטו תמורת סכום של 1,500 ₪.

2. ב"כ המשיב הסכימה לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר אם כי ביקשה לציין כי ככל הנראה הסוכן הוא זה שיצר קשר עם המשיב ולא כפי הנטען ע"י המבקשת, וביקשה להפנות את המשיב שהוא נעדר עבר פלילי לשירות המבחן על מנת שזה יבחן חלופת מעצר שיש בדעת המשיב להציע.

3. ב"כ המבקשת עתר למעצרו של המשיב כבר היום וזאת לאחר שטען קצרות בכל הנוגע לחלקו של המשיב בביצוע עסקאות הסמים, ריבוי העסקאות וכמות הסמים שנמכרה במהלכן.

4. קיבלתי לידי את תיק החקירה. באין חולק על קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר שהינה בעצמה גבוהה, לא מצאתי במקרה דנן, חרף העובדה שמדובר במי שהוא נעדר עבר פלילי, להידרש לתסקיר מעצר אף לא לבחינת חלופת מעצר אלא להורות כבר בשלב זה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

5. עבירות סמים ובמיוחד עבירות שאינן של החזקה לשימוש הסמים והנמנות על עבירות הפצת הסמים, נמנות על חזקת המסוכנות מכוח הוראת סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות, אכיפה - מעצרים) תשנ"ו-1996.

הפסיקה כבר עמדה על אותה מסוכנות המאפיינת את עבירות הסמים ונאמר כי מסוכנות זו נלמדת ממאפייני העבירות ובכללן הנזק הרב לחברה הטמון בנגע הסמים והפיתוי לעסוק בעבירות אלה נוכח השכר הרב בצדן והעובדה כי מדובר בעבירות שלצורך ביצוען לא נדרשת בהחלט יציאה מהבית. מאפיין משמעותי נוסף בעבירות מסוג זה, עליו עמדה הפסיקה, נוגע לכך שפעמים רבות מעורבים בעבירות אלה אנשים נורמטיביים, נעדרי עבר פלילי (בש"פ 2746/11 פלוני נ' מדינת ישראל).

כאשר מדובר בעבירות של סמים ובפרט בעבירות של סחר בסמים הכלל שנקבע בשורה של פסקי דין הוא "מי שיש נגדו ראיות לכאורה על החזקת סם שלא לצריכה עצמית או על סחר בסם צפוי למעצר עד תום ההליכים ורק נסיבות מיוחדות יכולות להצדיק במקרים כאלה שחרור ממעצר" (בש"פ 4305/09 גאנם חרבאוי נ' מדינת ישראל).

עוד ביחס לעבירות של סמים נקבע הכלל לפיו - חלופת מעצר אינה מספקת להפגת המסוכנות הנשקפת ממי שנאשם בעבירות אלה, כי מאבק יעיל בסמים מחייב לגדוע את שרשרת הפצת הסם ובעיקר משום העובדה שהסחר בסמים יכול להתבצע גם כאשר הנאשם עלול להימצא בחלופת מעצר וחופש הפעולה שלו מוגבל (בש"פ 6463/09 איליה נ' מדינת ישראל).

הכלל בעבירות סמים הינו כי אין מקום להורות על שחרור נאשמים בסחר בסמים לחלופת מעצר למעט במקרים חריגים.

6. במקרה שלפניי אין כל נסיבה שיש בה להחריג עניינו של המשיב מהכללים האמורים לעיל, בהינתן שהעדר עבר פלילי אינו יכול להיחשב כנסיבה להחריג עניינו של המשיב, בוודאי לא כשהוא לבדו עומד. נסיבות המקרה לפניי מחמירות בעניינו של המשיב, זאת בהינתן שמדובר בשתי עסקאות סמים גדולות בכמות גדולה, עסקאות שבוצעו בצוותא חדא יחד עם אחר ואשר מלמדות על כך שכמות הסמים הגדולה הייתה זמינה למשיב והדבר כשלעצמו מצביע על מי שהוא עמוק בתחום הסחר בסמים. גם המגוון של הסמים אשר בהם סחר המשיב יש בו ללמד על עומק מעורבותו בתחום הסמים ויכולתו להשיג את הסמים, יש בו כדי ללמד על קשריו השוליים של המשיב ועל מסוכנותו הגבוהה באופן מיוחד.

המסכת הראייתית במקרה דנן מבוססת היטב, הסיכוי להרשעתו של המשיב הוא גבוה ביותר ולכך יש השפעה על עצמת עילת המעצר.

סעיף 21(ב)(1) לחוק סדר הדין הפלילי מורה אותנו כי בכל מקרה ומקרה על בית המשפט לבחון האם לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בתנאי שחרור שפגיעתם בחירותו של הנאשם פחותה, וככלל בית המשפט מחויב לבחון אפשרות חלופת מעצר לצורך השגת מטרת המעצר בדרך הפוגעת פחות בחירותו של נאשם. אולם בחינה זו, כבר נקבע בפסיקה רחבה, אין משמעותה בחינת חלופות קונקרטיות בכל מקרה נתון, שכן ייתכנו מקרים, כמו במקרה שלפניי, בו בית המשפט סבור כי בנסיבותיו של המקרה לא ניתן לאיין את עילת המעצר בדרך של חלופת מעצר, ומכאן אין טעם ואין צורך לבחון חלופה קונקרטית (ראו בהקשר זה בש"פ 9447/04 זבידאת נ' מדינת ישראל; בש"פ 7985/09 חאלד נ' מדינת ישראל ובש"פ 8646/09 עמר נ' מדינת ישראל).

במקרה דנן ועל רקע טיב העבירות המיוחסות למשיב, מעורבותו העמוקה בתחום הסחר בסמים, והאפשרות להמשיך ולבצע עבירות של סחר ממקום חלופת המעצר - כאמור, איני סבורה כי ניתן יהיה לאיין את עילת המעצר בדרך של חלופת מעצר, טובה ככל שתהיה, ומכאן שאיני רואה כל צורך להידרש לתסקיר מעצר של שירות המבחן.

כידוע, נחיצותו של תסקיר מעצר היא בעיקר בבחינת אפשרות שחרור המשיב לחלופת מעצר וככלי עזר אפקטיבי מקום בו נדרש בית המשפט לבחון את המסוכנות הנשקפת מן המשיב ואת האפשרות לאיינה באמצעות חלופה הולמת. אולם כאמור, מקום בו איני סבורה שניתן לאיין ממסוכנות המשיב הרי שאין מקום להידרש לתסקיר מעצר.

סיכומם של דברים, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים במשפטו.

**ניתנה והודעה היום ג' אב תשע"ז,
26/07/2017 במעמד הנוכחים.
שוש שטרית, שופטת בכירה**

הוקלד על ידי אלינור בסטקר